

Sygn. akt V CSK 182/17

POSTANOWIENIE

Dnia 4 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Trzaskowski

w sprawie z powództwa K. N.

przeciwko [...] Bankowi [...] z siedzibą w P.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 4 października 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 30 sierpnia 2016 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i nie
obciąża powódki kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 19 stycznia 2016 r. Sąd Okręgowy oddalił powództwo powódki K. N., która powództwem wniesionym przeciwko [...] Bank [...] z siedzibą w P. domagała się pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności.

Wyrokiem z dnia 30 sierpnia 2016 r. Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację powódki.

W skardze kasacyjnej powódka jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazała na przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Zdaniem powódki w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, polegające na rozważeniu kwestii dopuszczalności sankcjonowania praktyk polegających na jednostronnym, podstępym kształtowaniu treści czynności bankowej przez bank jako jednej ze stron stosunku prawnego, co prowadzi do naruszenia zasady swobody umów. Zgodnie z uzasadnieniem skargi problem sprowadza się do wykładni przepisów prawa materialnego, tj. art. 353¹ w związku z art. 58 § 1 i 2 w związku z art. 5 k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego, skarżący, który jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazał przesłankę określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., powinien odpowiednio sformułować zagadnienie prawne, wskazać przepisy prawa, na których tle zagadnienie się wyłoniło oraz przedstawić argumentację jurydyczną uzasadniającą możliwość rozbieżnych ocen prawnych oraz świadczącą o istotności tego zagadnienia (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, Nr 1, poz. 11; z dnia 2 grudnia 2014 r., II CSK 376/14, nie publ.; z dnia 9 kwietnia 2015 r., V CSK 547/14, nie publ.). Zagadnienie jest istotne, jeżeli jego rozstrzygnięcie ma znaczenie dla ukierunkowania praktyki sądowej i rozstrzygnięcia sprawy, w której zagadnienie powstało (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 września 2012 r., II CSK 180/12, nie publ.; postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 2 grudnia 2014 r., II CSK 376/14, nie publ.), wywołuje poważne wątpliwości, a zarazem nie było dotychczas rozstrzygnięte w judykaturze albo dotychczasowe orzecznictwo wymaga zmiany

(zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2016 r., II CSK 94/16, nie publ.). Istotne zagadnienie prawne należy sformułować w sposób ogólny i abstrakcyjny tak, by mogło być rozpatrywane w oderwaniu od konkretnego stanu faktycznego, a wątpliwości z nim związane muszą mieć charakter wyłącznie prawny, czyli nie mogą obejmować elementów stanu faktycznego sprawy (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 2 grudnia 2014 r., II CSK 376/14, nie publ.; z dnia 9 kwietnia 2015 r., V CSK 547/14, nie publ. oraz z dnia 24 sierpnia 2016 r., II CSK 94/16, nie publ.).

Analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania prowadzi do oceny, że skarżąca nie wykazała powyższych okoliczności. Sformułowane w sposób mało czytelny zagadnienie można zrozumieć jako pytanie o to, czy jednostronne, podstępne kształtowanie treści czynności bankowej, może skutkować naruszeniem granic swobody umów i nieskutecznością czynności. Zagadnienie to nie zostało wsparte żadną argumentacją, która wskazywałaby na istniejące w tym zakresie wątpliwości prawne. Przeciwnie, uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazuje, że kwestia ta w istocie nie budzi wątpliwości prawnych. Oznacza to, że skarżąca nie tyle zmierza do wyjaśnienia istotnego zagadnienia prawnego, ile kwestionuje wykładnię lub prawidłowość zastosowania przywołanych przepisów w konkretnej sprawie, a więc akt subsumpcji. Ponadto znaczna część uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania sprowadza się do polemiki z ustaleniami faktycznymi poczynionymi przez Sąd odwoławczy, co jest niedopuszczalne w postępowaniu kasacyjnym (art. 398³ § 3 k.p.c.).

Zważywszy ponadto, że w sprawie nie wystąpiły przesłanki nieważności postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.), na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

Z uwagi na trudną sytuację majątkową powódki Sąd Najwyższy na podstawie art. 102 k.p.c. (w związku z art. 398²¹ k.p.c.) nie obciążył jej kosztami postępowania kasacyjnego.

[aw]

jw